

“ΕΦΥΓΕ” ΚΑΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΜΕΛΟΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ με ιδιαίτερη θλίψη ανακοινώνει τον αιφνίδιο θάνατο το Μ. Σάββατο του δημοσιογράφου, λογοτέχνη, λαογράφου και ερευνητή Δημήτρη Σταμέλου.

Ο Δημήτρης Σταμέλος γεννήθηκε το 1931 στον Μαραθιά Ευρυτανίας και αφού σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες στην Αθήνα μπήκε στη δημοσιογραφία. Εμφανίσθηκε στα Γράμματα το 1948 και τον επόμενο χρόνο κυκλοφόρησε το πρώτο του βιβλίο, μία ποιητική συλλογή. Από τότε παρουσίασε εργασία του σ' εφημερίδες, περιοδικά και βιβλία. Σ' αυτήν, ιδιαίτερα τον απασχόλησαν μεγάλες μορφές και γεγονότα της Τουρκοκρατίας και του Εικοσιένα, αντιπροσωπευτικές φυσιογνωμίες της νεοελληνικής πνευματικής ζωής και βασικές εκδηλώσεις του λαϊκού μας πολιτισμού. Συνεργάτης, από το 1960, του ραδιοφώνου, με ιστορικά, λαογραφικά και λογοτεχνικά θέματα, έδωσε πολλές διαλέξεις στην επαρχία και την Αθήνα.

Εργάσθηκε ως καλλιτεχνικός, επαρχιακός συντάκτης της εφημ. “Ελευθερία” (1962-1967), ως καλλιτεχνικός συντάκτης της εφημ. “Σημερινά” (1970-1973), ως φιλολογικός συντάκτης – κριτικός βιβλίου στην εφημ. “Ελευθεροτυπία” (1976-1992). Από το 1950 συνεργάσθηκε επίσης με αρκετές επαρχιακές εφημερίδες.

Έργα του σε βιβλία: “Μακρυγιάννης, το χρονικό μιας εποποιίας”, μυθιστορηματική βιογραφία, βιβλιογραφικά τεκμηριωμένη, πρώτη έκδοση, 1964, δεύτερη έκδοση ξαναπλασμένη, 1975. “Νεοέλληνες. Πνευματικές και καλλιτεχνικές φυσιογνωμίες του 19ου και του 20ού αιώνα”, 1968, δοκίμια για τους Μ. ΄βλιχο, Γερ. Βώκο, Ι. Γρυπάρη, Μ. Ζώτο, Γιαν. Καμπύση, Μ. Μαλακάση, Δ. Μητρόπουλο, Κ. Ουράνη, Σπ. Παπαλουκά, Μ. Πολυδούρη, Λ. Πορφύρα, Διον. Σολωμό, ΄γγ. Χατζημιχάλη, Κ. Χρηστομάνο. “Ρουμελιώτικη πεζογραφία”,

κριτική, βιβλιογραφική και ανθολογική εργασία, τόμος πρώτος (1829-1900), 1969. “Κατσαντώνης, Ιστορικές διαστάσεις του θρύλου του”, ιστορική μονογραφία, 1972. “Το τέμπλο του Αη-Νικόλα στο Γαλαξείδι και ο τεχνίτης του”, ιστορική και αισθητική μελέτη, 1973. “Νεοελληνική Λαϊκή Τέχνη. Πηγές, προσανατολισμοί και κατακτήσεις από τον 16ο αιώνα ως την εποχή μας”, κριτική και αισθητική θεώρηση, με αναλυτική βιβλιογραφία, 1975, δύο εκδόσεις. Τρίτη έκδοση αναθεωρημένη και επαυξημένη, 1993. “Το Λιοντάρι της Κλεφτουριάς (Ανδρούτσος, ο πατέρας του Οδυσσέα)”, μυθιστορηματική βιογραφία, ιστορικά και βιβλιογραφικά τεκμηριωμένη, 1977. “Κατσαντώνης. Η αποθέωση της παλικαριάς”, μυθιστορηματική βιογραφία ιστορικά και βιβλιογραφικά τεκμηριωμένη, 1980. “Η μάνα στην Ορεινή Ρούμελη”, ιστορική και λαογραφική μελέτη, 1982. “Πρωτοπόροι και ήρωες της Ελληνικής Δημοσιογραφίας: Βλάσης Γαβριηλίδης, Κλεάνθης Τριαντάφυλλος – Ραμπαγάς”, 1982. “Ο θάνατος του Καραϊσκάκη (συμπωματικό γεγονός ή οργανωμένη δολοφονία;), 1985. “Η Δωρίδα στην Τουρκοκρατία”, ιστορική μελέτη, 1986. “Λαογραφικά Σουλίου”, 1988. “Το Εικοσιένα και το Δημοτικό μας τραγούδι”, εισαγωγή – ανθολόγιο, 1989. “Λαογραφική Πινακοθήκη. Μορφές και θέματα από την λαϊκή λατρεία και τον λαϊκό μας βίο και πολιτισμό”, 1994. “Μάρτυρες και μαρτυρίες. Ηρωϊκές μορφές και οριακά γεγονότα του νεοελληνικού βίου”, 1995. “Νικηταράς: πρότυπο παλικαριάς και αρετής”, 2000. “Ανδρέας Μιαούλης. Έπος και τραγωδία”, 2003.

Είχε τιμηθεί κατ’ επανάληψη για το πνευματικό του έργο με κορυφαίες τις διακρίσεις με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας, δύο φορές, το 1976 και το 2001 και με το Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών το 1995.

Εκτός από τακτικό μέλος της ΕΣΗΕΑ ήταν μέλος της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών, της Εταιρίας Στερεοελλαδικών Μελετών, της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρίας και της Εταιρίας Ευβοϊκών Σπουδών. Διετέλεσε επίσης μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Κέντρου της Διεθνούς Εταιρίας Λογοτεχνικών Κριτικών

Η κηδεία του Δημήτρη Σταμέλου θα γίνει σήμερα στην

ιδιαιτέρα πατρίδα του, τον Μαραθιά Ευρυτανίας.
Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ συλλυπείται τους οικείους
του και αποχαιρετά τον αγαπητό συνάδελφο, τον άξιο
λειτουργό της ελληνικής δημοσιογραφίας και των γραμμάτων.